

MINISTERUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
AGENT GUVERNAMENTAL

*Text tradus și redactat de Direcția Generală Agent Guvernamental.
Poate fi supus revizuirii redacționale.*

SECȚIUNEA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 8189/09
Valentina STEȚCO
împotriva Republicii Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Doua), întrunită la 8 noiembrie 2016 într-un Comitet compus din:

Paul Lemmens, *Președinte*,

Ksenija Turković,

Jon Fridrik Kjølbro, *judcători*

Și Hasan Bakırcı, *grefier adjunct al Secțiunii*,

Având în vedere cererea de mai sus, depusă la 6 februarie 2009,

Având în vedere declarația prezentată de Guvernul respondent la 23 martie 2011 și la 7 februarie 2012, prin care solicită Curții să radieze cererea de pe rol, și comentariile reclamantei la această declarație,

După deliberare, decide, după cum urmează:

CIRCUMSTANȚELE ȘI PROCEDURA

Reclamanta, dna Valentina Stețco, este cetățeană a Republicii Moldova, născută în anul 1966 și locuiește în Chișinău. Ea a fost reprezentată în fața Curții de dl V.Nagacevski, avocat practicant în Chișinău.

Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de Agentul său, dl L.Apostol.

La 22 februarie 2007 Curtea Supremă de Justiție a emis decizia definitivă în favoarea reclamantei. Curtea a recunoscut reclamanta ca fiind unica acționară în

N., o companie fondată în conformitate cu legislația moldovenească, și a respins pretențiile celorlalte părți care pretindeau a fi co-proprietari ai N.

La 25 decembrie 2008 Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire depusă de celelalte părți, casând decizia finală din 22 februarie 2007 și dispunând remiterea cauzei pentru o nouă examinare în fond. Pe parcursul redeschiderii procesului, celelalte părți au depus noi pretenții față de reclamantă, instanța ordonând măsuri asiguratorii.

Reclamanta s-a plâns în fața Curții privind casarea abuzivă a deciziei definitive adoptate în favoarea sa.

Cererea a fost comunicată Guvernului la 23 iunie 2010. După comunicare, Procurorul General, la demersul Agentului guvernamental, a depus o cerere de revizuire la Curtea Supremă de Justiție, solicitând redeschiderea procesului și restabilirea drepturilor reclamantei. La 13 octombrie 2011 Curtea Supremă de Justiție a stabilit încălcarea drepturilor reclamantei, ca urmare a casării deciziei finale adoptate în favoarea sa, casând decizia din 25 decembrie 2009, adoptată cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice. În rezultat, a fost restabilită decizia finală în favoarea reclamantei.

La 11 ianuarie 2012 reclamanta a solicitat Judecătoria Economică de Circumscripție să înceteze procesul civil care a fost redeschis și să anuleze măsurile asiguratorii în privința sa. La 6 februarie 2012 Judecătoria Economică de Circumscripție a încetat procesul civil în privința pretențiilor soluționate prin decizia finală din 22 februarie 2007, dar a continuat examinarea noilor pretenții depuse de celelalte părți și a menținut măsurile de asigurare referitoare la acel proces.

ÎN DREPT

Reclamanta s-a plâns în conformitate cu Articolul 6 al Convenției și Articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, în privința casării abuzive a hotărârii finale adoptate în privința sa.

După încercările eșuate de a ajunge la o soluționare pe cale amiabilă, prin scrisorile din 23 martie 2011 și 7 februarie 2012, Guvernul a informat Curtea că propune să înainteze o declarație unilaterală privind soluționarea problemelor prevăzute în cerere. În continuare, a solicitat Curții să radieze de pe rol cererea depusă de reclamantă, în conformitate cu Articolul 37 al Convenției.

Declarația prevedea următoarele:

„Guvernul recunoaște că a existat o încălcare a drepturilor reclamantei prevăzute de Articolul 6 al Convenției și Articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, ca urmare a casării deciziei finale adoptate în favoarea reclamantei.

Guvernul ... [va] plăti reclamantei suma de 2 000 euro (două mii euro) cu titlu de prejudiciu moral ... și suma de 700 de euro (șapte sute euro) cu titlu de costuri și cheltuieli judiciare.

... Sumele [de mai sus] vor fi convertite în lei moldovenești, conform ratei de schimb aplicabile la data efectuării plății, fiind scutite de orice taxe care ar putea fi prevăzute. Acestea vor fi achitate în decurs de trei luni de la data notificării deciziei adoptate de către Curte, în conformitate cu Articolul 37 § 1 al Convenției europene cu privire la drepturile omului. În cazul în care sumele respective nu vor fi achitate în cadrul perioadei menționate de trei luni, Guvernul se angajează să achite, din momentul expirării acestei perioade și până în momentul transferului efectiv, dobânda simplă, la o rată egală cu rata minimă de împrumut aplicabilă de Banca Centrală Europeană în această perioadă, plus trei procente. Achitarea va duce la soluționarea definitivă a cauzei.”

Prin scrisoarea din 27 aprilie 2011 și 30 august 2012, reclamanta a indicat că nu era de acord cu condițiile declarației unilaterale, pe motiv că procesul nu era încetat în privința tuturor pretențiilor înaintate față de dânsa, iar compensarea prejudiciului propusă era insuficientă. Aceasta a solicitat suma de 20 250 euro cu titlu de prejudiciu material, reprezentând venitul pierdut din cauza măsurilor asiguratorii impuse în decursul redeschiderii procesului, 5 000 euro cu titlu de prejudiciu moral și 1 315 euro cu titlu de costuri și cheltuieli.

Curtea reiterează că Articolul 37 al Convenției prevede că aceasta poate, la orice etapă a procedurii, să decidă a radia de pe rol o cerere, atunci când circumstanțele conduc spre una din concluziile specificate la lit. (a), (b) sau (c) ale alineatului 1 al Articolului. În special, Articolul 37 § 1 (c) permite Curții să radieze de pe rol o cauză, dacă:

„din orice alt motiv constat de Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică”.

De asemenea, Curtea reiterează că în anumite circumstanțe, aceasta poate radia o cerere de pe rol în temeiul Articolului 37 § 1 (c) în baza unei declarații unilaterale a unui Guvern respondent, chiar dacă reclamantul dorește continuarea examinării cauzei.

În acest scop, Curtea a examinat declarația în lumina principiilor care reies din jurisprudența sa, în special din hotărârea *Tahsin Acar (Tahsin Acar c. Turciei (obiecții preliminare) [MC]*, nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI; *WAZA Sp. z o.o. c. Poloniei (dec.)*, nr. 11602/02, 26 iunie 2007; și *Sulwińska c. Poloniei (dec.)*, nr. 28953/03, 18 septembrie 2007).

Curtea a stabilit într-un număr de cauze, inclusiv în cele înaintate împotriva Republicii Moldova, practica sa referitoare la plângerile privind încălcarea principiului securității raporturilor juridice (a se vedea, de exemplu, *Popov c. Moldovei (nr. 2)*, nr. 19960/04, §§ 52-58, 6 decembrie 2005; *Oferta Plus SRL c. Moldovei*, nr. 14385/04, §§ 104-107 și 112-115, 19 decembrie 2006; *Melnic c. Moldovei*, nr. 6923/03, §§ 38-44, 14 noiembrie 2006; *Istrate c. Moldovei*, nr. 53773/00, §§ 46-61, 13 iunie 2006).

Având în vedere natura admiterilor cuprinse în declarația Guvernului, precum și suma compensației propuse, care corespunde cu sumele oferite în cauze similare, Curtea consideră că continuarea examinării cererii nu mai este justificată (Articolul 37 § 1 (c)).

Mai mult, în lumina considerațiilor de mai sus, în special dată fiind jurisprudența clară și extensivă pe această temă, Curtea este satisfăcută că respectul pentru

drepturile omului garantate de Convenție și Protocoalele sale nu necesită continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

În sfârșit, Curtea accentuează că, dacă Guvernul nu se va conforma condițiilor prevăzute în declarația sa unilaterală, cererea poate fi reînscrisă pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 2 al Convenției (*Josipović c. Serbiei* (dec.), nr. 18369/07, 4 martie 2008).

În lumina celor expuse mai sus, este oportun a scoate cauza de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în mod unanim,

Ia act de condițiile prevăzute de declarația Guvernului respondent în baza Articolului 6 al Convenției și Articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, în ce privește modalitățile de asigurare a respectării angajamentelor menționate în aceasta;

Decide să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) al Convenției.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 1 decembrie 2016.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Paul Lemmens
Președinte